

ALEKSANDAR STOJKOVIĆ-ST: FRONTMEN "GORIBORA", PRVOG SRPSKOG BENDA S HRVATSKIM IZDAVAČEM

AKO ŽELIMO BITI NORMALNI, TREBA NAM ROCK'N'ROLL!

Kad smo se počeli baviti glazbom, a bilo je to još u srednjoj školi, stvarali smo autorske radove. U startu smo željeli ispričati svoju priču. A kad sam već u glavi riješio da nešto napišem i kažem, onda želim da to bude što jasnije. Kako Zdenko Franjić kaže: "Razgovor sa sobom, rasprava s Bogom". To mi je lajtmotiv kad pišem...

Daniel RADMAN

Te večeri munje su paralele ili nad pulsom Kaštelom, unutar čijih zidina se održavao tek obnovljeni Art & Music festival. A ispijeni čovjek na pozornici, u ranim tridesetim godinama, potpuno u svome filmu, pjevao je najiskreniji bluz koji je "ledio žile" više nego prohodna kolovoska kiša. Bio je to prvi veliki nastup "Goribora", benda koji se u Puli pojavio kao potpuni "underground", a samo dva dana poslije postao priča koja je zasjenila i glavnu zvijezdu festivala, velikog **Jonu Spencera**. Mali bend iz grada Bora, nekad rudarskog središta smještenog u istočnoj Srbiji, kroz godinu dana ući će u povijest kao prvi srpski bend koji je poslije 1990. izdao album za hrvatskog izdavača ("Dancing bear"). No, priča o "Goriboru" mnogo je fascinantijsa od ovog detalja iz rubrike "zanimljivosti". Dio nje prenosi nam **Aleksandar Stojković-ST**, frontmen "Goribora", s kojim smo ovog tjedna popričali u zagrebačkom klubu "Pračka".

▼ **Od ideje nastanka "Goribora" do prvog službenog albuma prošlo je cijelo razdoblje "punoljetnosti". Što vas je u tom dugom razdoblju tjeralo naprijed da do kraja 'isturate' svoju priču?**

- Ono što nas je okupilo bilo je neko zadovoljstvo sviranja, to je početna točka koja se do danas nije bitno promijenila. Iako smo danas u situaciji da imamo album i da se cijela ta priča zavrtila, i dalje se naš

Svirat ćemo u Osijeku - za pivo!

▼ **Kad ste nastupili na Art & Musicu kao potpuni anonimci iz Bora, u Pulu su pristigli vaši fanovi iz Osijeka. Planirate li im skoro vratiti dug i ovdje odsvirati koncert?**

- Nek' ovo bude obećanje, čim se stvore minimalni uvjeti, klub s iole pristojnim ozvučenjem, svirat ćemo u Osijeku za pivo! Upozoravam, zabjebani smo za šank, samo da se zna... Možda i bolje onda da nam plate (smijeh). Što se tiče ekipe iz Osijeka, bilo je nevjerojatno. Bend je bio pred raspadom, **Pity** je otišao u Grčku, **Peđa** svojim putem, ja sam ostao sam i radio sam pjesme uz akustičnu gitaru. To je ona faza "Hoću da živim", "Ko sam"... I dode mi mail iz Osijeka, kaže mi neki dečko da bi oni došli na našu probu. Odgovorio sam: "Sve okej, samo da skupimo bend". I eto, skupili smo se, a svakako da je to bio jedan od lijepih trenutaka zbog kojih se isplati baviti glazbom...

rad - ma, gotovo 90 posto - svodi na entuzijazam. Osjećaj kad se popneš gore na pozornicu, gdje u 90 minuta 'divljaš' i govoriš ono što imaš reći, jednostavna je filozofija koja je "Goribor" održala na površini.

"ŠTO TE NE UBIJE, TO TE OSAKATI"

▼ **Jedan od vaših albuma koji ste izdali za neovisnu izdavačku kuću "Slušaj najglasnije" zvao se "Što te ne ubije, to te osakati". U slučaju benda, čini se da su vas sve ove godine ipak ojačale?**

- Taj naziv više je bio u osobnom značenju, nego promatrano kroz bend. Aludirao sam na zaista zajebrane situacije u životu koje te ne jačaju. Bila je to igrarija na onu priču "ostavila me riba, preživio sam, jači sam..." No, uopće nisam na to mislio. To nije situacija zbog koje ćeš umrijeti, a ovdje se u 10-15 godina događalo toliko odvratnih stvari koje su mnogo ozbiljnije nego kad ostaneš bez "ribe".

▼ **Gotovo cijeli opus "Goribora" može se svesti na neki zajednički nazivnik melankolije i bluzerske depresije. Koliko uopće imate prostora za širenje, odnosno plašiš li se ponavljanja na idućim albumima?**

- Ta naša priča, blues, nije ništa drugo nego kolekcija uspona i padova. Nije da sam na određenom albumu oslikavao neko razdoblje nego je to neka životna filozofija. Život uvijek nosi nove izazove, pa ne brinem za sljedeći al-

VIKESLAV PAUN

bum. Zapravo, mislim da će biti stoput bolji, ali to nema veze, ionako svi to kažu (smijeh). Ma, jedva sam čekao da se završi to razdoblje, da možemo krenuti dalje... Bitno, ništa se nije promijenilo u našim životima. Ali, uzmi najjednostavniji primjer - **Boba Dylana**. Čovjek radi bolje ploče nego na početku karijere, znači ima umjetnika na koje malo toga utječe da bi počeli pjevati 'tra-la-la'...

▼ **Jedan od glavnih razloga uspjeha "Goribora" svakako su tvoji tekstovi u kojima se "ogoljuješ" do kosti. Jesi li imao nekih prepreka da se javno obračunavaš sa svim svojim "demonima"?**

- Kad smo se počeli baviti glazbom, a bilo je to još u srednjoj školi, stvarali smo autorske radove. U startu smo željeli ispričati svoju priču i nikad nisam imao taj problem.

ŠTO JE SVE DIO PRIČE KOJA SE ZOVE ŽIVOT?

A kad sam već u glavi riješio da nešto napišem i kažem, onda želim da to bude što jasnije. Kako **Zdenko Franjić** kaže: "Razgovor sa sobom, rasprava s Bogom". To mi je lajtmotiv kad pišem...

▼ **Bitan segmenet tvoje lirike**

Publika je - publika

Besmisleno je odvajati publiku kao hrvatsku ili srpsku. Super je da postoji interes za nas, općenito za ovakvu glazbu. Mislim da je rock'n'roll važan za društvo da ono bude "normalno". To je malo složenije pitanje, ali takav način razmišljanja spaja ljude izgubljene u nekom vremenu. Glazba je služila da ih razdvaja, također može spajati. A ako publiku čine budući birači, direktori, političari, dobiva se neko otvorenije, tolerantno društvo. Valjda nam to svima treba biti cilj...

je i pitanje ovisnosti. Koliko su te alkohol i droga držali na nogama, odnosno koliko su te mogli srušiti, i kao umjetnika i kao čovjeka?

- Sve to je dio priče koja se zove život. Ne mogu odvajati vrijeme alkohola, droge, sve je to 'paket'... No, u tekstovima ne postoji direktno pitanje ovisnosti, iako je stavljeno u kontekst. Ali, kao što se propitujem o tome, pitam se i za neke druge stvari... Sve to je moj život, i gledam na njega kao na cjelinu. Naravno, postoje posljedice svih tih stvari, ali iskreno, vidim mnogo nesretnije ljude koji nisu uzimali ni drogu ni alkohol. Bitno je da se nosiš s time, izboriš se i ideš dalje, tražiš sljedeći korak kako da osmisliš život.

▼ **Postali ste prvi "poslijeratni" bend iz Srbije koji ima hrvatskog izdavača. Put "Goribora" išao je stvarno zaobilaznim putem, ne od Bora preko Beograda - čak ni Zagreba - ne-**

go preko Pule, gdje ste lani nastupili na Art & Music festivalu?

- Posebno mi je drago zbog toga, ali nismo niti znali za drugi način. Došli smo u Pulu zato što je na Art & Musicu svirao Jon Spencer, pa smo zaključili da to mora biti dobro. Bukvalo smo tako došli, a što se poslije dogodilo, nije imalo veze s našim planovima...

▼ **Kako gledaš na to da hrvatska publika 'svojata' "Goribor"? Ne samo da imate hrvatskog izdavača nego ste ovdje, usudio bih se reći, možda i popularniji nego doma?**

- Nema to veze s nama kao bendom, to su popratne stvari, a bilo bi besmisleno da odvajam publiku kao hrvatsku ili srpsku. Super je da postoji interes za nas, općenito za ovakvu glazbu. Mislim da je rock'n'roll važan za društvo da ono bude "normalno". To je

malo složenije pitanje, ali takav način razmišljanja spaja ljude izgubljene u nekom vremenu. Glazba je služila da ih razdvaja, također može i spajati. A ako publiku čine budući birači, direktori, političari, dobiva se neko otvorenije, tolerantno društvo. Valjda nam to svima treba biti cilj....

NE BI ME ZAČUDILA I "FRKA" S NIGERIJOM!

▼ **Zatekao si se u Zagrebu tijekom predizborne kampanje. Koliko su ovdašnje političke borbe došle do tebe i možeš li ih usprediti s onim u Srbiji?**

- U Gračanima sam, pod Sljemenom, pa nisu došle (smijeh). Političari su mi oduzeli previše vremena u životu, kad sam vratio iz Engleske, tamo '96., sljedeće četiri godine bili smo stalno na ulicama, svaki mjesec su bile neke demonstracije. Onda je pao **Milošević**, došao **Đinđić**, s njime neka euforija koja je naglo pala nakon što su ga ubili. Tada sam rekao: Ne mogu više misliti o tome, idem raditi nešto sa svojim životom, u onom segmentu u kojem mogu djelovati. Na žalost, politika nam je toliko bitna i umiješana u sve, pa ne mogu reći: "Boli me uho..." Koliko god bježao, ne možeš se ponašati s takvim stavom, jer već nam se jednom desilo da je došla garnitura koja je odjednom počela dijeliti puške... Zato mora postojati svijest da se eksterminizam utiša. Sve ovo možemo baciti za dva dana ako se dvije budale dogovore da prave sranja.

▼ **Iz Srbije nam uglavnom stižu političke vijesti i to one oko Kosova. Koliko je to pitanje političko, a koliko utječe na život prosječnog građanina Srbije?**

- Krug ljudi oko mene talac je sve ovo vrijeme otkako se pojavila nova garnitura. Pitanje Kosova vidim kao još jedan 'zajeb' koji skreće pažnju s onih bitnih stvari, a to je standard građana. To nije ništa drugo nego digresija. Nisam baš vidio da se političari brinu o ljudima s Kosova, nego pričaju o teritoriju. Ista ekipa se ponovo bogati, rade što hoće, država funkcionira kao funkcioniira, a običan čovjek je ostavljen negdje usput. Prije 15 godina dogodila se Hrvatska, onda i Bosna, sad Kosovo, pa me ne bi nešto iznedadila vijest i da se "Srbija nešto jebe s Nigerijom". Zato na ovo pitanje gledam kao jedno u nizu onih koje će 3-4 godine oduzeti mogućnost da se krene prema naprijed....